

вѣла, въ смѣкинатъ сладка, въ пелинѣ горчица, на друго мѣсто тропичка и проч: така и дѣхъ свѣтый като слези отъ небото, макаръ да е единъ, но сѣ раздѣлава на разны дарованїа. Дѣхъ свѣтый сѣ нарича и огонь: защото, както огня напраке разны работы, сирѣчь: топли, гори, свѣти, очистѣ, тѣй и дѣхъ свѣтый, просвѣщава вѣрныте, грѣхове те изгарѣ, и челоуѣческите дѣшы очищава. Ето тѣзи е живота вода христова, за коато Самарянката не раздѣла, но питала Христа, отъ гдѣ е вода? като нѣма почерпало (кофа), и казала: белкимъ си ты по голѣмъ отъ Іакова, който ни ископа този кладенецъ? А христосъ не рекалъ похвалително, чи е по голѣмъ, но смиренно сѣ показалъ. какъ е той самъ богъ, като рекалъ: о жено! не сѣ чѣди на Іакова, който ви далъ гнила вода, но почѣдисѣ на мене: защото ще ти дамъ живъ вода, коато завожда челоуѣка въ живогъ вѣчный, и става изворъ на срѣцето мѣ. Тѣй като чѣла жената, казала на Христа, да ѿ напои отъ таа живъ вода, да не ожеднѣва, и да не дохожда вѣчь да вади вода отъ кладенца: но христосъ, понеже искалъ да даде тѣзи благодать и на мѣжа и, за тѣй ѿ проводилъ да иди да го повика, а та за да укрий грѣха си, казала чи нѣма мѣжа. Но христосъ като богъ всевидецъ, знаиалъ сичкото, за тѣй и рекалъ: какъ не дѣма истинна: защото имала петтина. Тога жената казала: господи, ты си пророкъ, сичкото знаешъ и право дѣмашъ за мене. Гледайте раздѣмна жена, какъ не питала за слава и богатство, но за вѣрж и благочестїе: защото казала, господи нашите бѣщи сѣ кланѣли въ тѣзи горъ Саморъ, на коато Авраамъ шѣлъ да принесе сына си Исаака жертва, и на коато Іаковъ направилъ жертвенникъ, та сѣ поклонилъ богѣ, а вы дѣмате чи во Іерусалимъ трѣбѣ да сѣ кланїме. Тога христосъ рекалъ: о жено! ще доди време та нити на таа горъ, ни во Іерусалимъ ще сѣ кланѣтъ богѣ, но по сѣкаде и на сѣкое мѣсто: вы самаряните сѣ кланѣте на оногова, когото непознавате, а нїе евреите сѣ кланѣме на оногова, когото познаваме. Самаряните и Евреите сѣ кланѣли на едного бога, но само евреите вѣрвали, чи богъ е по сѣкѣде и сичко обладава, а Самаряните мыслили чи богъ е емо тѣхенъ и сѣ нахожда само на горатъ Саморъ, за тѣй рекалъ христосъ на Самарянкѣтъ, чи тѣ не познаватъ бога. Дѣто рекалъ чи спасенїето е отъ Евреите, сѣ това доказалъ, какъ е прїалъ тѣло отъ Евреите. А дѣто казалъ чи истинните поклонници ще сѣ поклонѣтъ на бога сѣзъ дѣхъ посѣкаде, тѣй рекалъ за христїанете: защото христїанете не сѣ кланѣтъ богѣ на едно мѣсто, като Евреите во Іерусалимъ, или като Самаряните на горатъ Саморъ, сѣзъ жертвы, но сѣ кланѣтъ дѣхомъ по сѣкаде сѣзъ правъ вѣрж и сокрѣшено срѣце: защото богъ е дѣхъ, за тѣй трѣбѣ да мѣ сѣ кланѣме сѣ дѣшевнѣ чистогъ и да мѣ